

Zagreb, 8. I 1965.

cijenjeni kolega Erlošić,

zahvaljujem Vam na listu od 30. XII 1964. Zaista mi je bilo teško vjerovati da baš meni nije ni ovaj puta poslana pozivnica. I ako to od osječke galerije nebi bilo prvi puta! Niti kod otvorenja galerije u Stenglovoj kući a niti kod otvorenja u Županji samo ja nisam dobio poziv! U članku o historijatu galerije nije ni jednom riječi spomenuto, da sam galeriju ja otvorio i predao kao poklon gradu Osijeku. U istom članku je obilje drugih detalja! Ovo su konkretne činjenice koje mi daju pravo da stvorim i zaključke!

O peripetijama kod osnivanja osječke galerije napisao sam opširan prikaz kojeg sam Vam poslao. Mislim da ste ga primili pa ako budete imali vremena dajte ga i pročitajte.

Ne samo to. Ustupio sam svojevremeno muzeju i kolekciju visokih i najviših jugoslovenskih odlikovanja. Tu je bila već po težini plemenitog metala efektivna vrhjednost iznad stotinjak hiljada dinara. Nisam dobio niti suhoparnu obavijest o primitku!

Cij. kolega. Nemojte te shvatiti kao moju želju za bilo kakova priznanja. To svjesno ne želim. Ali ćete shvatiti da mi je stalo do toga da pratim rad ustanove koju sam vlastitim žrtvama stvorio bez pomoći i proti volje mjerodavnih faktora, i da se veselim njezinom napretku.

Zato me ovo otvorenje galerije zaista veseli i želio bi Vam da sa tim elanom s kojim ste počeli i nastavite. Želio bi da to bude i konačno otvorenje osječke galerije, da u tim prostorijama i ostane da se ne ponovi opet stara sudbina osječkih zbirki da vječito sele.

Primate cij. kolega i Vama lično i osječkoj galeriji, moje srdačne želje za puni uspjeh u radu u novoj godini.

Uz pozdrav

/Prof. dr Antun Bauer/

Zagreb, 8. I 1965.

Cijenjeni kolega Brlošić,

zahvaljujem Vam na listu od 30. XII 1964. Zaista mi je bilo teško vjerovati da baš meni nije ni ovaj puta poslana pozivnica. I ako to od osječke galerije nebi bilo prvi puta! Niti kod otvorenja galerije u Stenglovoj kući a niti kod otvorenja u Županji samo ja nisam dobio poziv! U članku o historijatu galerije nije ni jednom riječi spomenuto, da sam galeriju ja otvorio i predao kao poklon gradu Osijeku. U istom članku je obilje drugih detalja! Ovo su konkretne činjenice koje mi daju pravo da stvorim i zaključke!

O peripetijama kod osnivanja osječke galerije napisao sam opširan prikaz kojeg sam Vam poslao. Mislim da ste ga primili pa ako budete imali vremena dajte ga i pročitajte.

Ne samo to. Ustupio sam svojevremeno muzeju i kolekciju visokih i najviših jugoslovenskih odlikovanja. Tu je bila već po težini plemenitog metala efektivna vrjednost iznad stotinjak hiljada dinara. Nisam dobio niti suhoparnu obavijest o primitku!

Cij. kolega. Nemojte to shvatiti kao moju želju za bilo kakova priznanja. To svjesno ne želim. Ali ćete shvatiti da mi je stalo do toga da pratim rad ustanove koju sam vlastitim žrtvama stvorio bez pomoći i proti volje mjerodavnih faktora, i da se veselim njezinom napretku.

Zato me ovo otvorenje galerije zaista veseli i želio bi Vam da sa tim elanom s kojim ste počeli i nastavite. Želio bi da to bude i konačno otvorenje osječke galerije, da u tim prostorijama i ostane da se ne ponovi opet stara sudbina osječkih zbirki da vječito sele.

Primate cij. kolega i Vama lično i osječkoj galeriji, moje srdačne želje za puni uspjeh u radu u novoj godini.

Uz pozdrav

/Prof. dr Antun Bauer/

Zato me ovo otvorenje paleu je zarila veseli.
i želio li vam da istom članom s kojim ste
počeli i nastavite. Želio li da to bude i
konacno otvorenje onjich paleu, da u
tim prostorjama i ostane, ~~da~~ da se
ne ~~da~~ ponovi opat stave ~~to~~ onjich
vojichih zivki da vjicsto selo —

Puniti cij kolaps i vama licno i
onjich paleu; moji sadakue zafe za
puni uspjeh i radu u novoj polini.

uz pozdrav

zgl, 8.1.65.